

Toda nikoli ni prepozno

V Sloveniji na leto odvržemo okoli 7 milijonov ton odpadkov. S tem uničujemo okolje in naše zdravje. Kot vemo, je za človeka zdravje najbolj pomembno. Ko ga imamo, si želimo vse drugo, oblačila, avto, elektronika itd. Ko pa zbolimo, se vsaka želja spremeni v potrebo po zdravju. Okolja ne uničujemo samo zase, temveč tudi za rastline in živali. Nikoli ne premislimo, preden ravnamo. Živalske vrste vsako leto izumirajo zaradi nas.

Leta 2019 so ljudje, katerim je bilo mar, začeli uporabljati ponovno uporabne slamice in so plastične platenke zamenjali za ponovno uporabne kovinske, da bi rešili morske želve. Teh se je na tisoče zapletalo v slamice in pokrovčke platenk. Plastika je še največji problem, še posebej za morske živali. Meče se v morja in v vrečke se zapletajo živali, tudi zato je nastala organizacija, ki iz morja in plaž pobira odpadke. Kurjenje odpadne plastike je nevarno, saj se pri tem izločajo nevarne kemikalije, ki ogrožajo ozračje. Kurjenje se je zmanjšalo, a se še vedno dogaja. Da bi zmanjšali uporabo plastičnih odpadkov, smo ljudje vrečke zamenjali za vrečke, narejene iz blaga, ki jih lahko večkrat uporabiš. A spet nastane problem, vrečk je več, kot jih rabimo. Očitno se odpadkov in ogrožanja okolja ne moremo znebiti. Lahko recikliramo in jih zamenjamo za bolj varne, a vedno bo nekaj odveč. Velike steklene kozarce lahko ponovno uporabimo kot lončke za svinčnike ali za bombone. A na koncu jih bomo spet vrgli v smeti.

V letih 2020 in 2021 je nastal nov problem, medtem ko se pred virusom zavarujemo z maskami in razkužili, predstavljajo odvržene maske, rabljene rokavice in razkužilni robčki ogromno odpadkov. Recikliranje nam lahko spremeni prihodnost. Če nadaljujemo tako, kot smo začeli, bomo čez nekaj let še vedno v pandemiji, ki bo še hujša, kot je zdaj. Če pa začnemo skrbeti za naravo, bomo lahko spet živeli normalno in v varnejšem okolju. Ljudje se tolažimo z izgovori, kot so: Nismo mi krivi, da trgovine prodajajo takšne izdelke. Tudi sosedje so doma kurili plastiko. Saj nismo edini, ki to delamo. In podobno. Nikoli nismo mi krivi za poškodovano okolje. Ali se delamo nedolžne ali pa nas to ne zanima. Toda nikoli ni prepozno, da začnemo pametneje razmišljati. Nekaj dobrega za okolje lahko storimo že danes in spremenimo prihodnost našega sveta.

Melisa Bašič, 9. d (14 let)